

brije trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**

Cenj. naročnikom!

Kdor hoče imeti „polovični odpustek“, naj plača Brivca polovico leta naprej, kdor pa želi „popolni odpustek“ naj pošlje celoletno naročnino. — Dano v naši brivnici na pepelnično sredo.

Brivec.

Brivčevo „postilo“ na pepelnično sredo.

V narodu si rojen,
narodu ostani zvest.

Slovenci, pustni dnevi so pri kraju, bližajo se dnevi pokore, so že tu. Povabljeni ste vsi tisti, katerim rasejo pod nosom ali na bradku polastene ali ponemčene brke, da se prijavite v spokorni obleki v naši brivnici, kjer se vas pošteno osnaži in se vam podeli postna pokora. — Ženske, naj pridejo v „irhastih hlačah“; za nje smo pripravili ženski salon, kjer jih osnažijo brivčeve pomagalka. Vse tiste pa, ki ste se ogibale slovenskih plesnih venčkov in ste se prašile v kasonu, prinesite vaše obleke in „škarpete“, da je sežgemo; oni možki pa, ki so zahajali na veljone in na Lego — naj izročijo svoje hlače ženam ali komu drugemu, da je nesejo žegnati k „pravoslavnim“. Tržaški Slovenci, delajte pokoro, ker kmalu pride slovenska repatica, ki vsakega pomete, katerega ne najde v domačem blevu.

Ne jejte in ne pite dokler ne rešite radi pusta zastavljenih hlač, čevljev, „kapotov“, prstanov ali srebrnih ur, ki morda že danes pri Dušiču stokajo in pričakujejo resitve, raje naj zletijo na vas, kakor na „kant“!

Amen.

PRAVIČNI KNEZ.

Na Jutrovem obhajal je bogati knez jubilejni dan 25letnega knezevanja. Od vseh krajev so hiteli podaniki, prijatelji in drugi častilci na dvor prinašati bogata darila in voščila. Tudi knezov finančni minister ali blagajnik Mahmutoderuh mora voščiti gospodarju in položiti primerno darilo. Mahmutoderuh pa misli, ali bi se ne dalo tudi pri tem kaj prihraniti. Zakaj ne. Na večer zbere sto hlapcev-sužnjev, gre žnjimi v žitnico ter ukaže napolniti ravno toliko vreč žita. Hlapci gredo za Mahmutoderuhom proti vzhodu kake pol ure hoda v lepo ravan. Tam veli naš „blagajnik“ stresti prvi žakelj žita v podobi številke „50“. Vrh tega vsuli so še drugi svoje žito. Po steterem žaklju je bilo že od daleč videti neznansko veliko pšenično „petdesetico“. Stražniku pa je velel, naj straži žito čez noč do jutra, da ga ptiči ne pozobljejo. Zjutraj pa, ravno ob sedmi uri, ko bo le avdi-jenca pri knezu, naj sproži puško. Točno ob 7. uri stopi Mahmutoderuh z globoko ponižnostjo pred kneza rekoč: „Najblažji vseh knezov, 25 let si srečno vladal, moliti hočem Alahu, da ti dá živeti še drugih 25 srečnih let“. (V tem kaže knezu proti vzhodu, kjer se je vzdignila velika tropa belih golobov v podobi številke 50 nad bližnjo ravnino.) Knez si pogladi brke, se posmehlja in reče: „Človek, bodi zmeren, 25 let imam dovolj, hvala Alahu, drugih 25 pa privoščim tebi na podplate in sicer takoj, da bodeš vedel, kako je treba gospodariti z kneževo žitnico“.

Dvogovor.

v sv. Tilhu na Krasu pod lipo.

Marko: Dober popoldan **Jurij**, kaj pa je novega pri vas?

Jurij: Dobro, ali ne za iste, ki so se najedli kisline do grla.

M. Kisline? kako to, jaz te ne razumem.

J. Počakaj, da ti povem, stvar je taka: Neki naši vratarji, ki imajo opraviti v vratmi, in ki opravljajo vratarske službe, so jim vrata ob nekem prepihu odskočila tako, da je nekemu vratarju koš vrat v goltancu ostal!

M. Ha, pa gotovo se je zadušil, kaj?

J. Kaj pa še. Takoj je tekel v Komen k zdravniku, kateri mu je izvlekel vrata iz goltanca z črno elektriko in dvema pomagali.

M. No, pa mu jih je tudi potegnil?

J. Ne, dragi, jeden kôs mu je še ostal v drobu!

M. Kaj bode pa z istim kosom, saj se mu v drobu skisa.

J. Ali ti nisem pravil, da so se najedli kisline.

M. Pa čemu so rabili črno elektriko? Ali niso bili zmožni operacije, ali vsaj da bi imeli kakšen „vinč“!

J. Mislili so, da bodo vrata kar zbežala, ko se prikaže elektrika.

M. No, sedaj pa vidim, čemu je kislina in elektrika. Pa še jedno mi povej, čemu opravljajo službo vratarja?

J. Ali nisi čital v „Brivcu“, da pred kratkim časom, ko je bila črna elektrika blizu vrat, da je sv. Tilih zbežal z oltarja?

M. No, sedaj pa vidim, čemu so nova vrata in vratarji. V bodoče se jih hočem tudi jaz ogibati, da se mi ne zaleti kateri kos v goltanec,

J. Le brez strahu, ker vrata niso kakor le za kronane!

M. A tako, torej lepa hvala za poduk. Na svidenje.

J. Na svidenje! *Nalupni.*

Nemški evangelij

prepisan iz nemšk. starega testamenta.

V tistem času, ko so narodi babilonski stolp zidali in je Gospod vsem zidarjem jezike zmešal, je bil že nemški jezik *„državni jezik v Avstriji“*. Ko so Izraelci v Egiptu sedeli pri mesnih loncih so že Nemci kopali krompir na Koroškem; tudi je bilo v tistem času, ko je izraelski „fulk“ bežal čez rudeče morje, so Tevtoni pobirali želo po čeških gozdovih. Naravno in pravično bode po besedah nemškega testamenta, da tudi danes Nemci gospodarijo v Avstriji in da se bodo morali vsi Slovani klanjati zveličavni nemški *„Staatssprache“*. Drugače ne dosežejo Slovani nikdar nemškega zveličanja v „Valhali“ ali nemških nebesih. Edino v nemški šprahi in v nemškem želuadu zadobi mir slovanska vest in duša zveličanje.

* * *

Slovanski protest na ta nemški evangelij. Slovani ne potrebujemo ne nemške Staatsprache ne nemškega kraljestva. Nemški Muhl naj piha svojo kašo, mi Slovani si skuhamo pa našo.

Me li uže poznaš?

Ko včasih opazuješ me,
Zamišljen si ti zdim.
Zvedavo presojuješ me,
Ki klaverno medlím.

Dozdéva nekaj se ti vže,
A vendar še ne veš
Zakaj mi tužno je srcé,
Ti tega ne uméš.

Če rada bi poznala me,
Saj rad se ti izdám,
Ne bode li varála me
Beseda, ki jo dam:

Štel srečnega jaz sebi bi,
Da mi mogoče je,
Unel rad zase tebe bi:
To čutje vroče je!

V--v. Zápláški.

Osle niso osli.

Kmet je rekel hlapcu, pojdi na semenj in kupi mi tri osle, denar ti bodem potem povrnil. Hlapec res gre na živinski trg in kupi od dveh Brškie tri osle dal je 2 glđ are in odšel žnjimi domov. Med potoma ga sreča gospodar in vpraša: Kam ženeš to zverino? Hlapec odgovori: Saj ste ukazali kupiti. Res je, da sem ukazal, ali ne take osle; jaz sem mislil na osle za nože brusiti. Ker pa Brškica ni hotela odstopiti od pogodbe mogla sta jej aro in osle pustiti.

Ona pa je potihoma rekla: „Bog dal mnogo takih oslov“.

* * Ravno isti Janez šel je k svoji sosedu Srbi in je rekel: Pojdite po vašega prešiča, je pri nas. (Srba je pa mislila in razumela, da sosed imenuje njenega moža tako.) Ona na to: Kaj, moj mož da je prešič, ako je moj mož tak, je pa vaša žena svinja. Ker je pa Janez uvidel, da ga sosed ni razumela, jej pove razločneje, da ne mož ampak prešič na štirih nogah je pri njih doma.

Kako je Blaže hodil snubiti.

Znano je vam, da na deželi je navada ako mladenič iz druge vasi pride snubit deklico, ga fantje vsaki večer čakajo za plotom z kamenjem, pestmi in drugim orožjem. Sto in sto zaprek mu stavijo na pot za ga ustaviti od predrznega čina. Ako se mu pa posreči odpeljati si nevesto mora plačati vaškim fantom toliko bokalov vina kolikor se zmenijo.

Tako se je tudi našemu Blažetu godilo. Dasi njegova vas imela je na izbiro deklet lepih in grđih on si je šel iskati neveste drugje. In sreča bila mu je mila, videl je krasno Marico in se mahoma vanjo zaljubil. Ona ni se protivila njegovim ognjevitim besedam, posebno za to ne, ker bil je Blaž zelo vrli dečko, in njeni stariši blagoslovili so njiju zvezo. To je našega Blažeta tako spodbudilo, da je redno vsaki večer zahajal k svojej izvoljenki, ne zmeneč se za pretenje in žuganje razaljenih vaških fantov.

Kolikokrat jih je dež pral in zimska burja sušila, ko so ga zunaj pred „vrzelo“ čakali medtem ko je Blaž pomagal Marici „kofe“ kuhati. Vselej je tudi srečno odšel, nikdar ga ni niti najmanjši kamenček zadel. To je vaščane še bolj jezilo. Ko bili so vsi poskusi zaman, sklenili so še jedno. Zbrali so se skupaj bilo jih je kakih dvanajst, obkrožili so hišo in vrt, da sedaj jim ne bode ušel in tako dobil dobro zaslužen kaznen. Čakali in čakali so a zaman. Na vse

njih jezo je pričel še rahli dežek padati, koji pa se je kmalu v ploho spremenil in neusmiljeno pral Marično telesno stražo. V tej stiski odločili so se podati v skedenj počakati, da dež nekoliko poneha in potem dalje stražiti. Rečeno, storjeno.

Vse to je pa videl in slišal Blažek, ki je na varnem pod smokvo na vrtu stal in se jim v pest smejal.

Da bi vaškim fantičem prej čas potekel zapeli so si eno fantovsko v preprtem skednju. Vneto njihovo petje je zabranilo, da niso slišali kako je nekdo duri zaprl in jih z enim nozičkom do dobra zaklenil ter tako imel v pasti vso družbo.

Odpotil se je potem k Marici koja ga je nestrpno na pragu pričakovala, kako sta se smejala na račun ujetnikov to zna še sedaj Marica povedati. Kaj se je zgodilo z ujetimi se ne ve natančno obvestiti, le to je znano, da ko je hotel zjutraj gospodar iti po klajo, za živino, našel je duri zaprte, mogel je iti po kovača da ga je rešil iz zadrege. Ne da se pa popisati kako se je začudil videč v stropu luknjo skozi katero je solnčice sijalo in pa lestvo k zidu prislonojeno. Ni mogel si tega raztolmačiti, to je bilo znano samo zaročencima, in hrabrim mladenčem vaškim, koji pa niso nikdar več Blažeta nadlegovali.

Probné misli.

Ako je potrpežljivost najboljša lastnost smemo biti Slovani gotovi naše zmage.

* * *

Nemec hoče na vso silo prodati avstrijskim Slovanom svojo Staatsprache in kdo bi mislil, da jo dajo zastonj — mi pa od Nemcev ne potrebujemo ničesar zastonj.

<

Italijani kličejo nemške volkove na pomoč, a kedar jih bodo ti davili, bodo pa upili: Slovani pomagajte!

×

Ko je nemški moloh zvedel, da so Slovani miroljubni, pobožni in potrpežljivi, si je mislil: s temi bodem kmalu „fertig“!

□

Čas je najboljši zdravnik, sedaj je začel zdraviti tudi avstrijske Slované, a vendar ni še našel pravega recepta.

* * *

Nemci morajo biti silno žejni narod, ker ne vidijo trenutka, ko bodo pridrli se napajat v Jadransko „lužo“.

×

Italijan pravi: mi šon paron kva. Nemec ga pa jezno pogleduje rekši: v Avstriji sem samo jaz Herren-volk. Slovani pa smo res „srečni“, da imamo taka dva gospodarja, le

škoda samo, da imata svoje njive tako daleč jeden od drugega.

○

Dekle, ki ima več snubačev, se zelo „štemano“ drži. Avstrija pa, ki jo toliko njih snubi, se ne ako kisto drži. Kaj neki to pomeni? Gotovo le zato, ker ne ve še koga bi si izbrala.

×

Nemci hočejo po sili, da so oni naši gospodarji a mi njih hlapci. Dogodilo se je pa že večkrat, da je hlapec ukazoval na gosposdarjevem domu.

<

Slovenci v Trstu kmalu dobijo slovensko šolo, ker Lahi že zbirajo denar za „italijansko vseučilišče“.

∞

Laški socialista je tožil, da v Trstu njih „stvar“ propada, odkar so jim odšle slovenske ovce iz hleva.

—

Ker nobeden Slovenec ne ve ni ure ni dneva, ko bode poklican pred sodnika, naj dobro pazi, da ne ponese seboj kakšen „naroden greh“.

△

— Kdo se boji bolj za prihodnost Avstrije, ali Nemci in Lah ali pa Slovani?

— Po moji „pratki“ se mi nimamo nič bati, ako ostanemo jedini.

✱

Ribniški rešetar.

Drag' Brivec! Neznanim T'je s'm pršu ze sva čnco damu in našu vse v r'ed' dama; zdaj imam čas, de T' neznajnem kaj s'm ne miji obžireng' slišou:

Biu s'm ne Rakk' po mij star nevad' pr Sebenikarjev'h ker so me dobra gaspa rad' z vesäljem sprejei' in me v kühino peläl', de sva spjet ze najkaj sühe ruabe zglihala. V äiä, b' ne bla muagla n'č zglihat zetu k' je tam zmjerej tülku l'di de b'se hmal ad'n družga ne zestopil' in pa tül näč'm de b' vsak vajdu po čem gaspaj süho ruabo dam in tam muareu dat ul'l po cajn, k dobim vselej ze šenk kaj ze v želuač'e. Zdaj s'm biu dubu vel'k kos povav'ce (potvice) k' je biu nuatr' špeh zrajzan, de je b'la toku m'stna de jo vande še gaspud in gaspa najso mugl' usje poist zetu je pa mäu' prou pršlu; no, tu je mija jejd al so pa gaspa vajdl' de buam ke pršu pa so m' pršparal'. Kuk'r s'm se duabro okrep au šu u šišo in si pokleu au fjerkle vina pr ta dug' miz'. H tist' miz' se je an jaku künštou muaz vsedu k je znou dost' jeziku in pa prou l'pu paju ja nuate in citre je imu. Polej je pa v klubük šenke pobirov in dost' nebrau, gaspa in gaspud sta m' dala

vsak ano šestico in gaspud Ambruaz tüd, an groš, jest tüd' an krajcar, polej je šu na ajzlpon prt' L'blän'. Zlray'n mäne je ne kluap' pozabu tu pismu lej k ga Táb' zeujpam in puašlem, pa ga nedrukaj v Tjih cajngah če je tist'm gaspud' kaj ležječe ne t'm naj s' „Brivca“ neroči pa bua ima spjet nuate in pajs'm

Ta nemška veltspraha.

(Za vsako rabo.)

Slovensko:

V zelenem logu mi lovimo
Srne zajce postreljimo.

Nemško:

In des Waldes tistfen Gründen,
Ist kein Wild nun mehr zu finden

Francosko.

In des Wald-uar tiefst-uar Gründ-uar
Ist kein Wild-uar mehr zu find-uar.

Španjolsko:

In des Walde-alfs tinfst-alfs Gründe-alfs
Ist kein Wilde-alfs mehr zu finde-alfs.

Angleško:

In des Wald-wofs, tiefst wofs Gründ-wofs
Ist kein Wilds wofs mehr zu find wofs

Latinsko:

In des Wal-dibus tiefsti-bus Gründi-bus
Ist kein Wil-dibus mehr zu find-ibus

Ogersko:

In des Wald-ete tinfst-ete „teremtete“
Ist kein Wild-ete mehr zu find-ete.

Češko:

In des Wald-cho tiefst-cho Gründ-cho
Ist kein Wild-cho mehr zu find-cho

Hrvatsko:

In des Wald-orič tiefst-erich uzmovič
Ist kein Wild-or-ich mehr zu find-erich.

Italijansko:

In des Wald-ichi tiefst-ichi Gründ-ichi
Ist kein Wild-ichi mehr zu find-ichi.

Grško:

In des Wald-usy tiefst-usy Gründ-usy
Ist kein Wild-usy mehr zu find-usy.

Kočevsko:

In des Baud-alain tiefst-alain Gründ-alain
Ist kein Wild-alain mehr zu find-alain

Logaško:

In des Wald-hudič tiefst-hudič Gründ-hudič
Ist kein Wild hudič mehr zu find hudič.

Lesnike s Pohorja.

(Sklatil in pobral šmiciklas.)

Teško delo gostnatakarju: Pijačo nositi na mizo mora biti zelo težko delo. Natakarkar: Zakaj? Gost: Ker ne morete polnega viča prinesiti!

Raztresenost. Hm, hm. Kupil sem si pero, črnilo in papir; sedaj se še le spominjam, da pisati ne znam.

Lenuhov strah. Ničesar se tako ne bojim kakor se podati spat, ker bi se mi utegnulo sanjati od dela.

Dober sret. Najemnik: Gospod, okna se ne dajo zapreti, veter vleče skozi, da mi kar lasje okrog glave plešejo. Bodete morali napraviti nova okna. Gospodar: Pojdite k „Brivca“, da vam ostriže lasje, to je bolj „einfacht“!

Drobtinice.

Dva otroka sta nekaj upila:

„Viva nostro bravo capovilla!“

A ker prvi nehal ni upiti,

Drugi s kneftro je dobil po r...

△

„Tukaj je prepovedano kaditi; kdor hoče kaditi, mora vzeti cigaro iz ust“.

Tukaj je prepovedano beračiti, kdor bo beračil, kaznuje se ga z globo od 500 do 1000 gld.

○

A. „Prav sedaj sem prišel s pokopališča. Ivan je zakopal svojo ženo; on je tako ubit od žalosti, da je prav hudo na njega gledati“.

B. „Gotovo bo, da ni davno temu, odkar se je oženil, drugače bi bil vesel!“

△

Neki učenjak je bil na obedu; tu se je govorilo, pelo in smejala:

„Gospoda, rekel je, bodite malo bolj tihi, tu se zares ne sliši, kar se v usta stavlja“.

⊠

A. „Pijete čaj z rumom?“

B. „Da, z rumom, brez čaja!“

×

Neki norc dobil je od nekega gospoda po zmoti par zausnic. Smejal se je od sica in rekel: Oh, morda se je zmotil, vzela je mene za drugega!

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imate — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavarovali, dom in svoje otroke? — Ni sem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok*; to lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu; družba je ustanovljena že leta 1831. — Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 založ kapitala. Varstven zalog je znašala 31. dec. 1896. — 66 milijonov 174.000 gld.

Asikuracije so znašale:

1. v zavarovanju na življenje 189 milijonov 549.000 gld.

Tukaj ga vidite mladeniča — v prvem razvoju svojega cvetja je: to je ugled naših gospodarskih zavodov. Vidite kako ga vežejo na rokah, nogah in vratu a od zgoraj mu „javno mnenje“ vali kamen na glavo, tako da se je res bati, da zgubi to mlado bitje sapo vsled tolike a nekam čudne ljubezni. In tako početje imenujemo v nas „delo — za gospodarsko organizacijo naroda.“

Je že tako: Vsi se hvalimo da delamo a h kratu tudi vsi podiramo! Taki smo kakor sv. Klara, ki po dnevi šiva po

- Pridni študent.

(Dalje)

Tam pa šolmešter, zabival
Me je kak — sobó,
I-u-e-o-a je ulival
S pal'co mi v glavó.

Nategaval mi je uha
Pipal vmes lasé
Krstil me je potepuha
Osla in prasé.

H'tel pač klestiti, čohati
Po meni je vsak,
Jaz pa moral sem držati
Pahnjen siromak.

Klopi moral sem glódati
V šoli sedem let,
Naučil sem nekaj brati,
Šteti do deset.

Zdaj so oče rekli: France!
Dobro 'maš glavó,
Vidim, da rad ješ gibance,
Krofe in mešó.

Nisi za nobeno delo,
Hajdi se učít,
Čast bi bla za faro celo,
Če češ mašnik bit!

To je bila turška sila,
Oj ti saperment!
Póstal z mene motovila
Naglo je študent.

Mati so mi nabasali
Moke, jajc, klobas.
Oče pa me zapeljalí
V Marburg v črti „klas“.

Zdaj so prišli srečni časi,
Zlati paradiž.
Skakal sem po blatni „gasi“,
Ko po kleti miš.

Vpisane reči v štacune
Sem najrajše zija
In po sladkih figah slíne
Željno sem cedi'a.

Zdaj je htel brkač profesor,
Ki se je držal
Ko bi bil sam tuški cesar,
Naj bi nemški znal!

Ali v glavi oh! zabiti.
Škoda res za njo,
Kjer bi imelo nekaj biti
Je vse prazno b'lo.

Zoprno se mi je
Nemško tulenje
Mislil sem si leto celo:
To pač ni za me!

DOPISI.

Iz Trsta. Prenaglil si se, dragi Brivec, da si v zadnjem listu veroval tisti črni Ivanki, ko je tožila poštene Volčanke, da hodijo na laške plesse. Posebno se pa lahko vsakdo prepriča, da J. Fortunat ni nikdar na tistih plesih bila. Gotovo se hoče svojemu 23. letnemu ljubimcu bolj živo prikupiti s tem, da pošteno deklinó brez uzroka brije. Njo nisem še nikdar prašala koliko let ima. akoravno se po zunanosti sodi, da je mogla že kakih 32 polnadi prikobacati. Smešno, je tudi kadar se hvali, da je Ivanka. Gotovo je že dolgo od tega ko je ona v Trst pricapljala, da si je poiskala svojega zalega peka. — Brivec, veš kaj, tisto, ki pojde še na laški ples, ti jo izročim brez milosti. *Volčanka*

Iz Dornberga. Vzemí hitro Tvoj zračni bicikelj in brzojavno prileti v Dornberg, da po škrlatasto obriješ štiri osebe, ki imajo že skoraj preveč zaraslo brado. Prinesi pa z seboj več ostrih nožev, da ako se Ti eden pokvari imaš takoj družega pri rokah. Izročamo ti K. kričača, B. posmehujočega šaljivca, D. vseznane in K. modrodržečega.

Po naključbi se mi je prilika ponudila ogledati si goraj omenjene osebe v slovenski čitalnici v Dornbergu. Tako so se mi te osebe k srcu prikupile radi kričanja, posmehovanja, vseznanja in modrega zadržanja, da me še dan današnji v trebuhu boli in skeli. Goraj omenjene osebe morajo imeti jako vroče kri. Po mojem mnenju znalo bi jim kakšenkrat še škodovati. Bojim se, da z tem še ob pamet pridejo; zatoraj potrudi se in prej kakor ti je mogoče prikoraci čez Kras z Tvojim ostrim nožem da rešiš te uboge osebe pregostih ščetin. *Nac*

Iz Ročinja. V Ročinju imamo moža podobnega sv. Jobu, ta ubogi človek jih mora veliko prestati, ker si je po svetu veliko pridobil. Ženi je dal vse, zdaj pa mora spatí v hlevu na slami. Uboga žena komaj čaka kedaj bo dušo izdihnil. To je res, da je žena v pobožnost utopljena, ali ta pobožnost ni veljavna, ker najprvo mora vsaka gospodinja svoj posel doma opravljati ne pa .. To je res grozno za Ročinj. *Vaš opominjalec.*

Zagorje ob Savi. Dragi Brivec! Kakor čitam v Tvojem listu, briješ prav pridno po vsih pokrajinah naše slovenske domovine, le v naše „napredno“ Zagorje te ni in vender bi našel tu preoblego posla. Dasi so bili tu v zadnjem času razni brivci, ki so brili v favovžu, v šoli itd. Ostalo Ti je vender še premnogo dela, ker zdi se mi, da so Tvoji pomagati to delo prepovršno izvršili in da bodeš moral Ti prav radikalno vse še enkrat obriti.

Velike posla bodeš imel v našem župnišču, potem v občinskem zastopu, v šoli, pri ravnateljstvu premogokopa, pri raznih društvi in osebah, pri najznačajnejših učencih in nemškutarjih. S'j se pri nas čudne reči godijo!

Telesni pastir, ki tu prav dobro krčmari, trobi za čifutsko judežve groše v nemško liberalni rog. Občinski zastop, na čelu mu že dokaj zastareli župan, boji se univerze in nadsodišča v Ljubljani bolj kot samega vraga, in je tudi za blaženo nemščino toliko vnet, da smejo njegove oprode že javno „die Wacht am Rhein“ prepevati in tako naš narodni čut javno žaliti. V šoli imamo voditelje „staro-kopitneže“, ki so na svoje službe tu prirastli kakor gobe. Narodnjaki (?) se med seboj bacajo, kar bo prej ali slej dobri stvari škodovalo.

Pa še koliko drugih lepih reči boš tu zvedel, ako prideš! Toraj na svidenje v kratkem času! Žal Ti ne bo ne, ker Te bodedo pri težavnem delu krepko podpirali, da ga dobro izvršiš. *Kopriva.*

Iz Horjula. Dragi Brivec! Kaj misliš koliko časa pa imamo že pri nas zlati čas, čakaj takoj ti povem: Zlati čas začel se je ko je Severc z svojimi pomagači ustanovil „Kmetijsko zadrugo“. Ako hočeš od te zadruge kaj več vedeti, poglej v letošnji koledar, v njem stoji lep stavk v katerem je tudi nekaj kosmatinov potrebnih za obriti in to je gola resnica, da so potrebni, akoravno je U. do dobrega obril že domači brivec. Nadalje je potreben za obriti tudi sam redkošetinasti Svederc, dosedanji čevljar ne krojač kakor je pisal dopisnik v koledarju.

Naj omenim tukaj, da ima tudi dobro letno plačo.

Neka žena je celo rekla da od zdaj 50 let mu gotovo ne bo treba starih „škarpet“ šivat, kar je tudi verjetno, ker ima že sedaj čez tri križe na hrbtu, pa se je že tudi močno zredil od kar ga je ta sreča zadela, tako, da se je bati, da bi se ga vodenica prijala.

Možje Galilejci kaj stojite tukaj in gledate v Brivca, kar je pisano je resnica in se ne da zbrisati dokler se ne poboljšate.

Dobro zavzete

Slabo postavte

Vaše regirunge.

Kračakum.

Iz Šiške. Dragi Brivec! Ako imaš nekoliko časa potrudi se k nam, da obriješ par kosmatincev in nekaj kosmatink. Pred nekaj tedni so se jeli ti kosmatinci zaradi „žajfe“ med sabo prepirati, nazadnje še celo „zaufati“; a ugani, dragi Brivec, kdo izmed teh zastaranih grešnikov je zmagal, gotovo misliš da kosmatinci!

A motiš se: ravno narobe se je zgodilo. Kosmatinka je prišla nekega izmed njih za njegovo dolgo brado ter ga podrla na tla. To ti je pač vredno smeha. Pametni ljudje so se vsi tako smejali, da so jim se usta razširila in marsikateri še sedaj pripoveduje to zanimivo dogodbinjo.

Nebodihud.

Mala Nedelja na spodnjem Štajerskem. Dragi, da znaš dobro briti, to znam, toraj Te prav lepo prosim, da prideš enkrat k Mali Nedelji. Prinesi pa si ve: „cejak“ s seboj britvo, škarje in pa še — metlo, nič ne škodi če ravno brezovo. Tu imamo dva junaka za briti, saj boš hitro „fertik“, ker sta oba mala „everglina“. Eden je že bil obrit dvakrat, enkrat v „Domovini“, enkrat pa ga

je bril dr. Rosina, zaradi neke fizikalne študije dognati je namreč hotel, ali so ušesa elastična, ali krhka telesa! Ta ima majhne brkice, mi pravimo takoršne kakor ima kmet setev na „prelogi“. S tem junakom boš hitro gotov. Drugi „šior“ tudi šibka stvarca, prišel je k nam s calico pod pazduho iz tistega kraja, kjer je ljuba mati narava človeštvo z malo večjimi „gležnji“ obdarila in k'er povajo imenitno „srakono“. Lačen je bil in dali smo mu jesti in še piti povrh, pa komaj se je malo pri nas najedel, že je začel ta „fuksov stric“ pri nas razne fukslne špilati. Mustačov drugih nima, kakor če se mu pri obedu kaj na čube prime. Lase ima pač velike in Bog ve kaj vse za živinico v njih. Vidiš toraj dragi Brivec, temu bodeš lase porezal, potem ga malo s tisto brezovo metlo pokrtačil, če to ne bo pomagalo, potem pa res drugo ne

bo kazalo, kakor da se moramo malonedeljčani na meh odreti.

Vinko Vinkovič iz Vinkovca.

Letigrami.

Tolmin:

Tolminci so imeli „corso“
So se šli okol' vozit',
Konji pa so se splašili,
Vsi so padli „fejst“ na r...
Rebra so si polomili,
Da „marot“ sedaj je vse:
Temu treba se odvadit
S prva sicer težko gre.

Trst: Francoz so dobili novega predsednika: governo na lesnem trgu se veselijo. Čujemo da odstopi eno „kamrico“ Dreyfusu, ko pride v Trst.

D. I. ZADNIK

Trg Sv. Ivana št. 6
uhod ulica delle Legna
Piazza S. Giovanni
uhod ulica delle Legna

TRST

TRGOVINA MANIFAKTURNEGA BLAGA

in drobnarij.

Izdelujejo se MOŽKE OBLEKE po meri.

Opomnja. Tvrška Aite & Zadnik je prenehala. Zadnik pa je odprl novo trgovino (kakor zgoraj) ter se p. n. občinstvu posebno priporoča.

Novak Miha

trgovec

TRST — ulica S. Caterina št. 9. — TRST
(Nad 30 stara firma)

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. — Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaia, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč, do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaica, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani
Novak Miha.

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

registrovana zadruga z omejenim poročtvom,

edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2

sprejema hranilne vloge in odplačuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelji.

Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da t-ko obresti (d obresti) tudi če dotičnik ne prinese knjižica.

Vloženega je bilo leta 1892 for.	17.663.75	leta 1895	"	88.044.52
" 1893	"	38.245.13	"	125.448.27
" 1894	"	49.741.66	"	164.907.79
		" 1898	"	261.524.45

Skupni promet od 1892—1898 gld 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6 prej kakor pri drugih hranilnicah.

Na ogln S. Lazzaro — Ulica Nuova št. 8

Prodajalnica MANIFAKTUR

prej

Aite & Zadnik

brije od danes naprej po znižani ceni za 30% do 40%.

Zaloga je bogata vsakovrstnega blaga in tkanin. Blago je solidno. Gospodinj, ne zamudite te ugodne prilike!

M. Aite.

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP

ki čisti kri.

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ, da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdka Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozorjamo Vas na edino tvrdko Girolamo Pagliana v Florencij Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svetlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaž ste razumeli.

Slovenske gospodinj — pozor!

Prodajalnica in zaloga

jestvin in kolonijalnih pridelkov.

Ant. Furlan

Ulica Crociera 2 — Piazza S. Francesco 2

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem kupil prodajalnico prej Ruaro. Isto sem založil z vsemi potrebnimi jestvinami: vse svežo in najboljen vrste. Sprejemam vaktero pošiljatev na deželo ter sprejemam isto v komisijo. Jamčim točnost, solidnost in najprimernejšo ceno.

Držim zalogo vsakovrstnih vin, v bo tiljkah, kakor tudi vipavsko, istrsko in dalmatinsko belo in črno. Blago se pošilja po želji tudi na dom.

Ker zagotavljam, da bo moja prodajalnica zaležena vedno z najboljšim blagom, se nadejam naklenjenost tudi od slavnega občinstva.

Udani

Anton Furlan,

trgovec.

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Ne jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florenciji, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlica mora imeti od fabrike depozitiran pečat, ki ima obris v modri barvi prilečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutamarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Pri moj tvrdki

Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobroto vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

5—10

Svobodni glasovi.

Poučno zabaven list za slovensko ljudstvo.

Letnik 1897/98.

Izdal in založil **Rok Drofenik.**

To knjigo priporočamo vsakomur. Obseza pesni, povesti poučne in znanstvene sestavke O „Svobodnih glasovih“ se je tudi kritika izrekla pohvalno. „Ljubljanski Zvon“ piše o njih med drugim (zv. II, 1. 1898): „... treba priznati, da je v doslej izišlih „Svobodnih glasovih“ mnogo lepega leposlovnega gradiva v poeziji in prozi. Dobiva se po znižani ceni a 40 kr. izvod pri izdajatelju g. R. Drofenik-u v Trstu, via Belvedere 45. A.

Prodajalnica pri sv. Ivanu

št. 336

ima veliko zalogo vsakovrstnih kolonijalnih jestvin kakor: kavo, riž, olje, kis in razne moke in močnata jedila. Drži v zalogi razna manifaktorne tkanine za oblačila. — Cene primerne.

Tobakarna. —

Za obilen obisk se priporočuje:

Ana Gašperčič
trgovka.

Dve sv. Ivanki.

Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne fajne šolne z brunela. — „Ja, sej jih imaste tudi vi lahko — bešste čedol h Pepetu Krašovcu tam najdeste takšne ku česte. Dobite na zbiro: z brunela, se svetlim pontalom, se žametam spret. Tudi ima rumene škarpete visoke za zvezat in tudi za otroke, černe ali kukar se zbereste. — Ma či je ta betega? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši manderjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri cerkvi sv. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu, vsi vam ga pokažejo.

Jožef Stantič
čevljar v Rosariu.

Domača gostilna.

Podpisani vabi svoje rojake in druge Slovence

v svojo gostilno, v ulici Madonnina št. 29

Poleg gostilne jo tudi vrt za igro na kroglice.

Točil bode dobra vina, vipavska in istrska, kraški teran ter KOSLERJEVO PIVO.

Rojaki stanujoči pri sv. Jakobu in drugi gostje dobe v moji gostilni vedno dobro, čedno in točno postrežbo.

Tudi za prigrizek je priskrbljeno. — Priporočuje za obili obisk.

Spoštovanem **Martin Marc** gostilničar.

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve vžomoti po 5 kg. odajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. *morske ribe* in *rake*, *sveže sadje*, *fino olje*, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Domača slovenska gostilna Fran Valetič

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani Fran Valetič, krčmar.

Rusko-slovenski slovar

sestavil Hostnik, izdala

GORIŠKA TISKARNA A. GABERŠČEK
v Gorici.

Stane samo **3 krone**

Slovenska mladina, ki želiš čitati ruske duševne velikane v izvirniku in si tako nasrkati slovanskega duha, segaj pridno po ruski slovnici, katera obsega slovnico-slovarček in berilo.

Gostilna

Bratje Ribarić

Ulica Conti (za Holtom)

Ja vlijam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko belo ipavsko vino. Točim tudi vedno sveže

Drejerjevo pivo v sodčkih in buteljkah. Lačni želedec dobi v kuhinji potrebna jedila. Imam tudi prostor za kegljanje.

Ulica Conti (za Holtom)

Ribarić

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunki ulici 3,

(nasproti nunki cerki)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mitvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme v svoje prostore vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo na željo gosta.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin

VEKOSLAV PEČENKO

Ulica Commerciale št. 11.

Nase slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obliži moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka sveče, frank itd.,

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča udani

2-2 **Vekoslav Pečenko, trgovec.**

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato založeno *pekarijo-prodajalnico*. — Postreže se vsaki čas s svežim kruhom po navadnih cenah; *prodajalcem*, *krčmarjem*, *gostilničarjem* in *odjemalcem* na debelo ustreže točno s primernim odbitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Razun kruha, dobi se v prodajalnici *vseh vrst moke* — domače pečivo — razne sladkarije in *pristno domače maslo*. — Sprejema v peko domači kruh, gibanice in kar kdo želi; vse po *nizkih cenah*. **Pekarija je v ulici Stadion št. 20**, odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. — Priporoča se posebno našim slovenskim materam in njih hčerkam, da ga pogosto obiščejo.

udani **Jakob Perharc**,
lastnik.

ister.

se tem gospodom še vedno dozdeva, da

e kaka kapljica ostala v
je z odprto luknjo ležala
pride nesrečnež blizu
kod — (od kod, tega
e pomislil ni) — glasno
— rrrr — bum! — Nemu-
kajti bil je krčmarjev
iti, in z obema rokama
ačne bežati in kričati:
Bežite! — Vsak pograbi
sti za kričečim v beg.
ani, kakor bi jim bil
ake bi tudi ne, ko so
šesa slišali osodepolno
koliko, sicer pa še ven-
Kako dolgo so tako
le toliko so vedeli, da
nogle več nesti. Že so
behani, da so se hoteli
nemilost udati, kar se
je in pade, ter že itak
treši ob tla. Sod se
adli Zabrdžan pobira,
glas ponehal. Hitro
lo novico, da je vojska
posedejo po tleh in se
nejo zadovoljni domu.

Dolgo so se še tistega večera pogovarjali o
grozni vojski.

„Tako daleč morali smo bežati“, modruje
jeden, „da sem že od daleč videl križ cer-
kvenega zvonika v deveti deželi.“ — „Še
dalje smo prišli“, zavrne ga drugi, „kajti jaz
sem celo še na uro tistega zvonika v deveti
deželi pogledal, kazala je ravno štiri.“

Toda pustimo pogovore umnih Zabrdža-
nov in poglejmo, kaj je bilo provzročilo tako
zmedo med našimi znanci. Ko je ležal namreč
sod z odprto luknjo na solncu, pribrenčal je
od nekod mogočen sršen. Prijeten duh zvalil
ga je v prazen sod, iz katerega njegov glas
kaj močno odmeval in tako zmotil žejnega
Zabrdžana. Ker se mu beg potem ni dopadal,
izboda pa najti ni mogel, brenčal je še srdi-
teje; čep, katerega so bili prej zbili v sod,
pomagal mu je ropotati. Konec cele nesrečne
prevare bil je, kakor vemo, še le takrat, ko
se je sod razbil in dal sršenu prostosti. Za-
brdžani pa so od tega časa v litanijah še
bolj iskreno molili: „Reši nas kuge, vojske,
lakote itd.“

Pridni študent.

(Stajerska narodna)

Vse kar gazi po tem sveti
Napni uho zlo,
Da bo čulo zdaj zapeti
Pesem visoko.

Pesem hujša kak ropoče
Dvajsti praznih stóp,
Da se vsaka mačka joče
Škriplje vsaka klóp.

Tota pesem podučila
Bo vas vse okrog,
Kaka čenča sem jaz bila
Že od mladih nog.

Z repišča te je privlekla
Mačka k nam domó
Mi je naša dekla rekla;
Kaj je men' za to.

Kadar sem še v janjki skakal
Je veselo blo,
Kolca v hiši sem potakal,
Varval mačkico.

Pa po leti sem po vesi
Se potepal rad,
Plezal sem po stari lesi;
Kotal repno kad.

Če pa videl sem cigana
Ali Čiča' joj!
To sem bežal kak podgana
V parno al' za gnoj.

Pravli so mi oče, mati
Šlutek no vtragač,
Če boš zmiraj htel ležati,
Ne dobiš pogač.

Dostikrat je šiba pela
Lepše kak kokot;
Drva v mene je letela,
Ali kakšni blod.

Komaj janjko so mi slekli
Že v bergušicah,
So me s silo v šolo vlekli,
Oj ti grozen strah.

(Pride še.)

* * *

Natrkán študent, zleze po veselici in več
urnem krokanju v svojo spalnico. Sleče se, a
zapestnice položi na ponočno mizó. Žejen se
po noči zbudi, prime steklenico in začne na-
lívati v kozarec. Naliva, naliva — kaj vruga,
da nima da nima danes kozarec dna. Revež
zlival je vodo v zapestnico brez dná.

ÖSTERREICHISCHE
NATIONAL-BIBLIOTHEK
WIEN, I., JOSEFSPLATZ 1
Photo-Atelier

Pridni študent.

(Dalje)

Tam pa šolmešter, zabival
Me je kak — sohó,
I-u-e-o-a je ulival
S pal'co mi v glavó.

Nategaval mi je uha
Pipal vmes lasé
Krstil me je potepuha
Osla in prasé.

H'tel pač klestiti, čohati
Po meni je vsak,
Jaz pa moral sem držati
Pahnjen siromak.

Klopi moral sem glodati
V šoli sedem let,
Naučil sem nekaj brati,
Šteti do deset.

Zdaj so oče rekli: France!
Dobro 'maš glavó,
Vidim, da rad ješ gibance,
Krofe in mesó.

Nisi za nobeno delo,
Hajdi se učiti,
Čast bi bla za favo celo,
Če češ mašnik bit!

To je bila turška sila,
Oj ti saperment!
Póstal z mene motovila
Naglo je študent.

Mati so mi nabasali
Moje, jajc, klobas.
Oče pa me zapeljali
V Marburg v črti „klas“.

Zdaj so prišli srečni časi,
Zlati paradiž.
Skakal sem po blatni „gasi“,
Ko po kleti miš.

Vpisane reči v štacune
Sem najrajše zija
In po sladkih figah slíne
Željno sem cedi'a.

Zdaj je htel brkač profesor,
Ki se je držal
Ko bi bil sam tuški cesar,
Naj bi nemški znal!

Ali v glavi oh! zabiti.
Škoda res za njo,
Kjer bi imelo nekaj biti
Je vse prazno b'lo.

Zoprno se mi je
Nemško tulenje
Mislil sem si leto celo:
To pač ni za me!

DOPISI.

Iz Trsta. Prenaglil si se, dragi Brivec, da si v zadnjem listu veroval tisti črni Ivanki, ko je tožila poštene Velčanke, da hodijo na laške plesse. Posebno se pa lahko vsakdo prepriča, da J. Fortunat ni nikdar na tistih plesih bila. Gotovo se hoče svojemu 23. letnemu ljubimcu bolj živo prikupiti s tem, da pošteno deklino brez uzroka brije. Nje nisem še nikdar prašala koliko let ima, akoravno se po zunanosti sodi, da je mogla že kakih 32 pomladi prikobacati. Smešno, je tudi kadar se hvali, da je Ivanka. Gotovo je že dolgo od tega ko je ona v Trst pricapljala, da si je poiskala svojega zalega peka. — Brivec, veš kaj, tisto, ki pojde še na laški ples, ti jo izročim brez milosti. *Vol-č-anka*

Iz Dornberga. Vzemi hitro Tvoj zračni bicikelj in brzojavno prileti v Dornberg, da po škrlatasto obriješ štiri osebe, ki imajo že skoraj preveč zaraslo brado. Prinesi pa z seboj več ostrih nožev, da ako se Ti eden pokvari imaš takoj družega pri rokah. Izročamo ti K. kričača, B. posmehujočega šaljivca, D. vseznanega in K. modrodržečega.

Po naključbi se mi je prilika ponudila ogledati si goraj omenjene osebe v slovenski čitalnici v Dornbergu. Tako so se mi te osebe k srcu prikupile radi kričanja, posmehovanja, vseznanja in modrega zadržanja, da me še dan današnji v trebuhu boli in skeli. Goraj omenjene osebe morajo imeti jako vroče kri. Po mojem mnenju znalo bi jim kakšenkrat še škodovati. Bojim se, da z tem še ob pamet pridejo; zatoraj potrudi se in prej kakor ti je mogoče prikorači čez Kras z Tvojim ostrim nožem da rešiš te uboge osebe pregostih ščetin. *Nac*

Iz Ročinja. V Ročinju imamo moža podobnega sv. Jobu, ta ubogi človek jih mora veliko prestati, ker si je po svetu veliko pridobil. Ženi je dal vse, zdaj pa mora spati v blevu na slami. Uboga žena komaj čaka kedaj bo dušo izdihnil. To je res, da je žena v pobožnost utopljena, ali ta pobožnost ni veljavna, ker najprvo mora vsaka gospodinja svoj posel doma opravljati ne pa... To je res grozno za Ročinj. *Vaš opominjalec.*

Zagorje ob Savi. Dragi Brivec! Kakor čitam v Tvojem listu, briješ prav pridno po vsih pokrajinah naše slovenske domovine, le v naše „napredno“ Zagorje te ni in vender bi našel tu preoblego posla. Dasi so bili tu v zadnjem času razni brivci, ki so brili v faroržu, v šoli itd. Ostalo Ti je vender še premnogo dela, ker zdi se mi, da so Tvoji pomagali to delo prepovršno izvršili in da bodeš moral Ti prav radikalno vse še enkrat obriti.

Velike posla bodeš imel pnišču, potem v občinskem zastopništvu pri ravnateljstvu premogokoparstvih in osebah, pri najznačajnejših in nemškutarjih. S'j se pri njej godijo!

Telesni pastir, ki tu prav do trobi za čifutsko judežve grobni liberalni rog. Občinski zastopnik, dokaj zastareli župan, boji se umesti sodišča v Ljubljani bolj kot se in je tudi za blaženo nemščino, da smejo njegove oprode že *Wacht am Rhein* prepevati, narodni čut javno žaliti. V šoli dritelje „staro-kopitneže“, ki so tu prirastli kakor gobe. Narodnja seboj bacajo, kar bo prej ali slej škodovalo.

Pa še koliko dragih lepih zvedel, ako prideš! Toraj na sv. tkem času! Žal Ti ne bo ne, ker pri težavnem delu krepko počne dobro izvršiš.

Iz Horjula. Dragi Brivec! koliko časa pa imamo že pričakaj takoj ti povem: Zlati čas, ko je Severc z svojimi pomagali „Kmetijsko zadrugo“. Ako hoče druge kaj več vedeti, poglej v letniku, v njem stoji lep stavk v kateri nekaj kosmatinov potrebnih za je gola resnica, da so potrebni, U. do dobrega obril že domači b. je potreben za obriti tudi sam. Svederc, dosedanji čevljar ne kre pisal dopisnik v koledarju.

Naj omenim tukaj, da imamo letno plačo.

Neka žena je celo rekla da let mu gotovo ne bo treba stari šivat, kar je tudi verjetno, ker čez tri križe na hrbtu, pa se močno zredil od kar ga je tako, da se je bati, da bi se ga v.

Možje Galilejci kaj stojite tu v Brivca, kar je pisano je resni da zbrisati dokler se ne poboljša.

Dobro zavzete
Slabo postavte
Vaše regirunge.

Iz Šiške. Dragi Brivec! Ali koliko časa potrudi se k nam, d kosmatincev in nekaj kosmatink. tedni so se jeli ti kosmatinci za med sabo prepirati, nazadnje še ce a ugani, dragi Brivec, kdo izme ranih grešnikov je zmagal, goto kosmatinci!

Dr. For. prof. Leogolda Hauke.

11. maja 1957.